

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยาการศึกษา
และการแนะแนว (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
Students' Satisfaction of Bachelor of Education Program, Educational Psychology and
Guidance Section (Revised 2019), Prince of Songkhla University

ฟูซีเยห์ มะมัน¹ และอริยา คูหา^{2*}
Fuseeyah Maman¹ and Ariya Kuha^{2*}

นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (แผนกวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี¹

Student, Educational Psychology and Guidance Section, Faculty of Education, Prince of Songkhla University¹

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์²

Faculty of Education, Prince of Songkhla University²

*Corresponding author, e-mail: ariya.k@psu.ac.th; เบอร์โทรศัพท์ 081-698-1463

(Received: November 23, 2023; Revised: May 5, 2024; Accepted: July 28, 2024)

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 2) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 จำแนกตามเพศ ชั้นปี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประชากรเป้าหมาย คือ นักศึกษาแผนกวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 74 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 ที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที ทดสอบค่าเอฟ และการทดสอบรายคู่ใช้วิธีการของ LSD ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพึงพอใจของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 แตกต่างกันตามเพศ ชั้นปี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ความพึงพอใจ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว

Abstract

The objectives of this study were 1) to study students' satisfaction of Bachelor of Education Program (Revised 2019) Prince of Songkhla University 2) to compare students' satisfaction of Bachelor of Education Program (Revised 2019) classified by sex, year and academic achievement.

The target population under study were 74 students from the 2nd- 4th years in the field of Educational Psychology and Guidance in the first semester in 2023. Tool used was a questionnaire of students' satisfaction of Bachelor of Education Program, Psychology and Guidance Section (Revised 2019) with the reliability of 0.97. Data were analyzed by using mean, Standard deviation, t-test and F-test and LSD method. The research results found that: 1) Students' Satisfaction of Bachelor of Education Program, Psychology and Guidance Section (Revised 2019) were at high level. 2) Students' Satisfaction of Bachelor of Education Program, Psychology and Guidance Section (Revised 2019) classified by gender, year and academic achievement show significant differences on sex, year and academic achievement at the significant level of .05

Keywords: Satisfaction; Bachelor of Education Program; Educational Psychology and Guidance

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กล่าวว่า “การศึกษา” คือ กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลง ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542) จากนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ.2563–2570 ที่ได้กำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศที่เน้นการ บูรณาการเพื่อให้เกิดเป็นพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับทิศทางการของยุทธศาสตร์ชาติ ตลอดจนแผนแม่บท และนโยบายของรัฐบาลที่มีวิสัยทัศน์เพื่อ “เตรียมคนไทยแห่งศตวรรษที่ 21 พัฒนาเศรษฐกิจที่กระจายโอกาสอย่างทั่วถึงสังคมที่มั่นคงและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งทางนวัตกรรมระดับแนวหน้าในสากล นำพาประเทศไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว” ปัจจุบันกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมได้มีบทบาทสำคัญเพื่อสนับสนุนให้ประเทศบรรลุเป้าหมาย กล่าวคือ 1) การสร้างคน มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิตและมีทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ 2) การสร้างองค์ความรู้ มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อสะสมความรู้เพื่อเป็นการวางรากฐานสำหรับอนาคตและการพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ไปสู่ขีดความสามารถและความเข้มแข็งของประเทศในด้านต่าง ๆ 3) การสร้างนวัตกรรม มุ่งเน้นการบ่มเพาะและพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ นวัตกรรม การพัฒนาระบบนิเวศทางนวัตกรรมในด้านต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการสร้างและแปลงนวัตกรรมสู่มูลค่าทางเศรษฐกิจและคุณค่าทางสังคม 4) การปรับบทบาทมหาวิทยาลัย มุ่งเน้นการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นฟันเฟืองสำคัญ สำหรับการสร้างคน สร้างองค์ความรู้ และการสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของประเทศ ผ่านการปรับเปลี่ยนบทบาทภารกิจกลุ่มมหาวิทยาลัยเปลี่ยนหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งจัดระบบและการบริหารจัดการ (สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2562)

ด้วยเหตุที่การศึกษาเป็นกระบวนการให้และการรับความรู้ ประสบการณ์ การปรับเปลี่ยนทัศนคติ การสร้างจิตสำนึก การเพิ่มพูนทักษะ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง การอบรมปลูกฝังค่านิยม การถ่ายทอดศาสนา ศิลปะและ

วัฒนธรรมของสังคมให้แก่ผู้เรียนให้มีความเจริญงอกงามทางปัญญา มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับการประกอบอาชีพ สามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม มีค่านิยมที่ดีและอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองที่ช่วยยกระดับคุณภาพประชากรของชาติให้มีคุณภาพ การเปลี่ยนแปลงนโยบาย สภาพของสังคม เศรษฐกิจและการเมือง การจัดการศึกษาของประเทศเป็นผลให้มีการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย เหตุนี้แนวทางในการศึกษาในแต่ละประเทศจึงแตกต่างกันตามความเชื่อ แนวคิด และปรัชญาการจัดการศึกษา (วาริรัตน์ แก้วอุไร, 2564) โดยมีเจตนาให้ผู้เรียนก้าวสู่ความสำเร็จในชีวิตที่ขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนรู้ที่ดีของผู้สอน หากผู้สอนเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ดีและเหมาะสมแล้ว ย่อมจะมีผลดีต่อการเรียนของผู้เรียน คือ มีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมที่เรียนรู้ เกิดทักษะหรือมีความชำนาญในเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมที่เรียนรู้ เกิดทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและสามารถนำความรู้ไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมต่อไปอีกได้ (อุษา คงทอง และคณะ, 2553)

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการและการปฏิบัติกิจกรรมทางการศึกษา เน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความคิดและพฤติกรรมที่ดีต่อสังคมและสภาพแวดล้อม มีภาวะความเป็นผู้นำ มีจิตสำนึกแห่งความเป็นครู ให้สามารถทำการสอน การวิจัย การบริการชุมชน และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความเป็นพลเมืองที่ดีเห็นประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง และมีศักยภาพในการพึ่งพาตนเองบนฐานภูมิปัญญาไทย ภายใตกรอบศีลธรรมจรรยาอันดีงาม เพื่อนำพาประเทศสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและทัดเทียมมาตรฐานสากล (หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต, 2562) โดยมีเป้าหมายการสร้างบัณฑิตเพื่อเป็นครูและบุคลากรทางการศึกษาในแขนงต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแขนงจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว ที่ต้องการพัฒนาให้บัณฑิตมีเจตคติและบุคลิกภาพที่เหมาะสมต่อวิชาชีพและมีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติวิชาชีพ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและมีความเข้าใจปัญหาตลอดจนสถานการณ์วิกฤตทางการศึกษา ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตในเชิงรุก เน้นการพัฒนาผู้เรียนทุกด้าน เพื่อที่จะได้ผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ในปัจจุบันตามความต้องการของสังคมและท้องถิ่น และก้าวหน้าทัดเทียมกับต่างประเทศ มีมาตรฐานการศึกษาในระดับสากล ผลิตบัณฑิตที่มีองค์ความรู้และสามารถนำมาบูรณาการเพื่อให้เป็นประโยชน์ในการนำไปประกอบอาชีพและเพื่อการศึกษาต่อในระดับสูง นอกจากนี้จะได้เรียนรู้ผ่านจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนแล้ว ยังได้เน้นให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการทำวิจัยและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในสถานศึกษาโดยตรง มีส่วนร่วมในการทำฝึกปฏิบัติงานร่วมกับสังคม เพื่อสามารถนำประสบการณ์ไปใช้ในการทำงานในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากข้อมูลเบื้องต้น หลักสูตรในฐานะที่เป็นเข็มทิศนำความสำเร็จมาสู่ผู้ใช้หลักสูตร ซึ่งสะท้อนจากการบริหารวิชาการให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจในขณะเข้ารับการศึกษาดังเช่น นิจวรรณ วีรวัฒน์ (2561) ที่ศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครชัยนาท ปีการศึกษา 2558 พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการบริหารหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2555) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ด้านอาจารย์ผู้สอนที่อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านหลักสูตรและโครงสร้าง อยู่ในระดับมาก สำหรับด้านที่มีผลความพึงพอใจอันดับสุดท้ายคือ ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพต่อไป เกษมะณี การินทร์ และคณะ (2558) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน และการธนาคาร ด้านรายวิชาในหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน การจัดการเรียนการสอน ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา การประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมโครงการของสาขาวิชา การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และการสนับสนุนการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่า ปัจจัยแต่ละด้านมีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสถาบันการศึกษาควรมีการพัฒนาและปรับปรุงห้องเรียนและอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมและมีความทันสมัย เหมาะกับสภาวะการณ์ในยุคปัจจุบัน คณาจารย์ในหลักสูตรควรให้ความสำคัญแก่นักศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน ตลอดทั้งการสรรหาคณาจารย์ในหลักสูตรให้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้

อย่างไรก็ตามด้วยหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 ซึ่งได้เปิดการเรียนการสอนมาด้วยระยะเวลา 50 ปี ทว่าไม่ปรากฏข้อมูลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน อีกทั้งเพื่อตอบโจทย์การประเมินคุณภาพหลักสูตร และนำไปใช้ในการ พัฒนาผู้เรียน ปรับปรุงการเรียนการสอน และนำไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จึงมีความสนใจศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่เป็นผลผลิตของหลักสูตร โดยมุ่งหวังให้ได้สารสนเทศนำผลสรุปมาใช้ประกอบการประเมินและปรับปรุงหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน การจัดการเรียนการสอน ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา การประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมโครงการของแขนงวิชา การวัดและการประเมินผล สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน และเพื่อทราบทิศทางการคิดเห็น การรับรู้และความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคตต่อไป

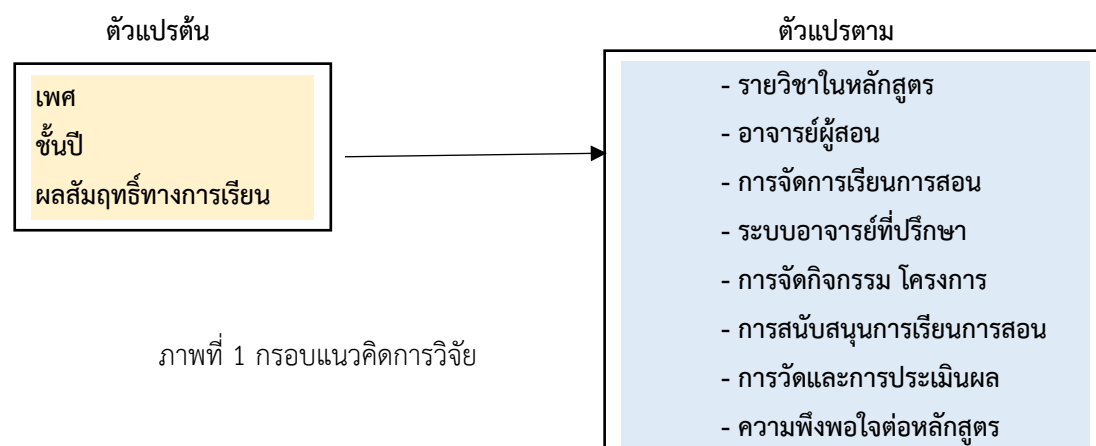
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 จำแนกตามเพศ ชั้นปี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 อยู่ในระดับปานกลาง
2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 แตกต่างกันตามเพศ ชั้นปี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายในการศึกษาค้างนี้ คือ นักศึกษาทุกคนที่กำลังศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 ได้แก่ ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 74 คน โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 จำนวน 21 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 25 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 28 รวม รวมทั้งสิ้น 74 คน ในปีการศึกษา 2566

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 จำนวน 7 ด้าน จำนวน 60 ข้อ มีลักษณะมาตราส่วน 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตร ปัญหาและอุปสรรค

ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการต่อไปนี้

ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม จากนั้นกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมกับเนื้อหาที่ต้องการ จัดทำแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดที่กำหนด โดยพิจารณาเนื้อหาให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดการวิจัย ในที่นี้ผู้วิจัยได้ดัดแปลงจากเกษมณี การินทร์ และคณะ (2558) จำนวน 60 ข้อ 8 ด้าน ได้แก่ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการจัดกิจกรรม/โครงการ ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน ด้านการวัดและการประเมินผล และด้านความพึงพอใจต่อหลักสูตร จากนั้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสม นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพและความสอดคล้อง เหมาะสม ถูกต้องของการใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขโดยมีผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน นำผลการพิจารณาและคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาความสอดคล้องของรายการที่ต้องการวัด จากนั้นคัดเลือกข้อคำถามที่ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.66 ขึ้นไป และนำข้อเสนอแนะมาแก้ไขปรับปรุงให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น นำแบบสอบถามที่ผ่านการคัดเลือก และปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษา จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีการของครอนบัค ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.97 เมื่อได้แบบสอบถามที่มีคุณภาพตามที่กำหนดแล้ว จึงนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อดำเนินการวิเคราะห์วิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 โดยได้แจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีการดำเนินการ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประชากรเป้าหมาย ประกอบด้วย เพศ ชั้นปี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทั้งนี้การนำเสนอข้อมูลใช้เกณฑ์แปลความหมาย ดังนี้ (Best, 1981)

4.50-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	มาก
2.50-3.49	หมายถึง	ปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	น้อย
1.00-1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 จำแนกตาม เพศ ชั้นปี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t - test) กรณีที่ศึกษาความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) และทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่กรณีที่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ใช้วิธีการของ LSD

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัย

ผลวิเคราะห์ข้อมูล ประชากรเป้าหมายเป็นนักศึกษาชาย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 และเป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 93.2 ศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 21 คน (ร้อยละ 28.4) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 25 คน (ร้อยละ 33.8) และชั้นปีที่ 4 จำนวน 28 คน (ร้อยละ 37.8) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 3.01-3.50 จำนวน 29 คน (ร้อยละ 39.2) และระหว่าง 3.51-4.00 จำนวน 45 คน (ร้อยละ 60.8)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักศึกษามีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562

ด้าน	μ	σ	การแปลผล
ด้านรายวิชาในหลักสูตร	3.74	0.47	มาก
ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.16	0.55	มาก
ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.90	0.51	มาก
ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	3.64	0.72	มาก
ด้านการจัดกิจกรรม โครงการ	3.78	0.54	มาก
ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน	3.29	0.74	ปานกลาง
ด้านการวัดและการประเมินผล	3.85	0.59	มาก
ด้านความพึงพอใจต่อหลักสูตร	3.73	0.62	มาก

ด้าน	μ	σ	การแปลผล
เฉลี่ยรวม	3.79	0.45	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรฯ ในด้านรายวิชาในหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.79$, $\sigma=0.45$) และผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน และน้อยที่สุดคือ ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 จำแนกตามเพศ

เพศ	N	μ	σ	t	Sig
ชาย	5	3.64	0.54	-0.762	.0449*
หญิง	69	3.80	0.45		

* $p<0.05$

จากตารางที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบตามเพศ นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาหญิงมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรมากกว่านักศึกษาชาย

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	N	μ	σ	F	Sig
ปีที่ 2	21	4.01	0.512	4.569	.014*
ปีที่ 3	25	3.63	0.449		
ปีที่ 4	28	3.76	0.362		

* $p<0.05$

จากตารางที่ 3 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจะเห็นได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบตามชั้นปี นักศึกษามีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตาราง พบว่านักศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 4 และ ชั้นปีที่ 3 ตามลำดับ จึงวิเคราะห์ด้วย LSD ดังแสดงในตาราง 4

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบรายคู่ ความพึงพอใจของนักศึกษา จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	μ	ปีที่ 3
ปีที่ 2	4.01	0.389*
ปีที่ 3	3.63	
ปีที่ 4	3.76	

* $p<0.05$

จากตารางที่ 4 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจะเห็นได้ว่า ความพึงพอใจของนักศึกษามีความแตกต่างกันระหว่างปีที่ 2 และปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	μ	σ	t	Sig
3.00-3.50	29	3.71	0.554	-1.134	0.004**
3.51-4.00	45	3.84	0.383		

**p<0.01

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะเห็นได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ข้อมูลสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสูง หรือระหว่าง 3.51-4.00 มีความพึงพอใจมากกว่ากลุ่มต่ำ หรือระหว่าง 3.00-3.50

อย่างไรก็ตามเมื่อได้ประมวลความคิดเห็นของนักศึกษาต่อหลักสูตรฯ สามารถสรุปจุดเด่น ข้อเสนอแนะ ปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตร ดังที่นำเสนอในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อหลักสูตร		ปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษา
จุดเด่นของหลักสูตร	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงหลักสูตร	
- มีความทันสมัย เข้าถึงง่าย ตอบโจทย์ยุคสมัยในปัจจุบัน - เนื้อหาในหลักสูตร นำไปปฏิบัติได้จริง มีความเป็นวิชาการเป็นเลิศในการจัดการศึกษา รวมถึงบริหารการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนให้สอดคล้องกับวิชาชีพครูให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง อยู่ไม่นิ่ง หลักสูตรเน้นทฤษฎีอย่างเข้มข้น มีความเฉพาะเจาะจงตรงตามสาขาวิชา - การจัดการเรียนการสอน มีการเชื่อมโยงและบูรณาการกับภาษาอังกฤษ อีกทั้งได้เรียนรู้ในศาสตร์นั้นจริงๆ สามารถให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักรู้ในการ	- วิชาเอก ควรเป็นหลักสูตรที่นำไปใช้ได้จริง สอดคล้องกับตลาดแรงงานมากกว่านี้ - การสนับสนุนการเรียนการสอน คณะควรให้ความสำคัญกับเอกจิตวิทยาควรมีเครื่องมือทั่วไปเกี่ยวกับจิตวิทยาเพิ่มขึ้น มีการลงมือปฏิบัติจริง มีห้องปฏิบัติการทางการแนะแนว มีการเรียนรู้นอกสถานที่ เรียนรู้สถานที่จริง ให้มีการออกไปเรียนรู้หรือศึกษาเคสในสถานที่จริง เพื่อเป็นการฝึกและพัฒนาตนเอง - ผู้สอน ควรยกตัวอย่างการนำไปปฏิบัติในชีวิตจริงมากกว่าให้จำทฤษฎี	- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บกพร่องทางด้านทักษะเกี่ยวกับการลงมือปฏิบัติจริง ทำให้ประสบการณ์ยังมีน้อย บางรายวิชาเนื้อหาค่อนข้างเยิ่นเย้อเรียนไม่ทันและไม่เข้าใจ เรียนรู้ในทฤษฎีไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ - ผู้สอน ให้ผู้สอนศึกษา ชี้แจงผู้เรียนในทิศทางเดียวกัน เนื้อหาที่ผู้สอนสอนและสั่งงานไม่งานเยิ่นเย้อเกินไปทั้งวิชาเอกและวิชาโท ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเหนื่อยล้าอ่อนแรงไม่มีกำลังใจส่งผลต่อปัญหาการเรียน มีความเครียดต่อการเรียนสูงมาก เพราะรายวิชาจะต้องลงเรียนหนักๆ ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาใน

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อหลักสูตร		ปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษา
จุดเด่นของหลักสูตร	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงหลักสูตร	
เข้าใจผู้อื่นมากยิ่งขึ้น สร้างผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถนำความรู้เหล่านี้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และการทำงานในอนาคต - <u>รายวิชาหลักสูตร</u> มีวิชาที่หลากหลาย น่าสนใจ ตอบโจทย์ยุคสมัย และความต้องการตลาดแรงงานทำให้เข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความกระตือรือร้นต่อชีวิตและการสอนในอนาคต เน้นศาสตร์จิตวิทยา ทั้งจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาสังคม จิตวิทยาการศึกษา ทำให้ได้รู้จักตัวตนเองมีความมั่นใจจากเดิมที่จะ Empathy คนอื่นยิ่งขึ้น มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น สามารถจัดการและควบคุมอารมณ์ได้ดี - <u>ผู้สอน</u> มีความเป็นกันเอง อาจารย์มีความสามารถรอบรู้ เกี่ยวกับวิชาที่เรียน มีความเข้าใจในผู้เรียนมีความยืดหยุ่นในเรื่องงานและเวลา	เนื่องจากเนื้อหา ทฤษฎีมากเกินไป ทำให้สับสน บางครั้งไม่สามารถนำไปใช้จริงได้ ควรเพิ่มเทคนิคการสอน หรือผู้สอนควรยกตัวอย่างที่สามารถนำไปใช้จริงได้ และควรใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ชี้แจงรายละเอียดของงานให้ชัดเจน - <u>การจัดการเรียนการสอน</u> วิชาโท ควรเพิ่มวิชาเรียนที่หลากหลาย ผู้เรียนสามารถนำไปใช้สอบบรรจุได้ในอนาคต และให้มีความเหมาะสมกับหน่วยกิต เพราะหน่วยกิตวิชาโทเรียนหนักเกินไป วิชาโทควรจะมีการจัดเรียงลำดับวิชาเรียนจากพื้นฐานสู่วิชาที่ยากมากขึ้น และควรมีการพูดคุยประสานงานของอาจารย์ภายในหลักสูตรและการประสานงานของคณะกับคณะอื่นให้ชัดเจนในเรื่องของเอกสารวิชาโท - <u>วิชาชีพ</u> การปฏิบัติการสอนควรตรงตามวิชาเอก และให้มีการติดตามผู้เรียนอย่างทั่วถึงระหว่างปฏิบัติการสอน มีการสอนการใช้แผนการสอนสำหรับใช้ลงปฏิบัติการสอน - <u>การจัดกิจกรรม โครงการ</u> ไม่สอดคล้องต่อความต้องการของผู้เรียนเท่าที่ควร	ความเป็นส่วนตัวและไม่มีเวลาพักผ่อน ไม่มีความชัดเจนในเอกลักษณ์เฉพาะของสาขา - <u>การจัดการเรียนการสอน</u> มีการฝึกประสบการณ์ขณะลงโรงเรียน ควบคู่กับการเรียนไปด้วย ทำให้ผู้เรียนเกิดความเหนื่อยล้า และไม่มีเวลามากพอจะโฟกัสกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างเต็มที่ การเรียนในรายวิชาโทมีความล่าช้า ทำให้การเรียนหนัก ทำให้สุขภาพกาย และสุขภาพจิตค่อนข้างจะเหนื่อยล้า อยากให้ทางหลักสูตรและคณะมีการประสานงานและช่วยดำเนินการให้ดียิ่งขึ้น และการลงทะเบียนเรียนวิชาโทที่ไม่ชัดเจน หลักสูตรฉบับปรับปรุง เน้นที่การผลิตนวัตกรรมและการวิจัย อาจเกิดปัญหาเมื่อข้อมูล หรือความรู้พื้นฐานในการทำวิจัยไม่แน่นเกินพอ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาความพึงพอใจต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แผนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 (หลักสูตร 4 ปี) ผู้วิจัยสามารถสรุปและอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 กล่าวว่า “ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 อยู่ในระดับปานกลาง” จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าความพึงพอใจของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก สมมติฐานนี้จึงได้รับการสนับสนุน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 ได้ผ่านการกลั่นกรอง ออกแบบ และพัฒนามาตามกระบวนการพัฒนาเชิงคุณภาพของเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษา มีรายวิชาและเนื้อหาที่ทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐาน อีกทั้งผู้เรียนที่เลือกเรียนวิชาจิตวิทยาเป็นวิชาเอก ก็ด้วยเพราะมีแรงจูงใจภายในมีความรัก ความชอบ ความสนใจ จึงพึงพอใจต่อรายวิชาที่มีในหลักสูตร พิจารณาว่าสามารถนำไปประกอบวิชาชีพในอนาคตได้ และโดยรวมผู้เรียนเห็นว่าสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติได้จริงและมีประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพ อนึ่งผลวิเคราะห์ด้านอาจารย์ผู้สอนที่พบว่าอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะหลักสูตรได้เปิดการเรียนการสอนมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2511 ที่มีอาจารย์ในหลักสูตรมีความสันทัด มีความชำนาญงาน ประสบการณ์ที่สามารถถ่ายทอดให้ความรู้แก่ผู้เรียน มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า จึงส่งผลให้เกิดการเรียนการสอนมีคุณภาพ อีกทั้งอาจารย์ส่วนใหญ่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็น active researcher และใช้ผลงานวิจัยที่จะนำมาใช้สนับสนุนการเรียนรู้ในรายวิชา จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วม มีช่องทางการติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาที่ทราบทั่วกัน ได้คิดวิเคราะห์ปฏิบัติกิจกรรม ใช้สื่อและเทคโนโลยีส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักศึกษาอย่างเหมาะสมมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิด อภิปราย ชักถาม ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมการค้นคว้าและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง มีเชื่อมโยงและบูรณาการกับการบริการทางวิชาการแก่สังคม ทั้งนี้หลักสูตรได้มีการจัดกิจกรรมโครงการอย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น โครงการจัดการศึกษาแบบทวิ-พหุภาษา (ภาษาไทย-มลายูถิ่น) โดยองค์การยูนิเซฟและมหาวิทยาลัยมหิดล ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ มีองค์ความรู้ โครงการพลังสื่อสารสำหรับครูยุคใหม่ในหัวข้อ “Self & Self-Esteem” กระบวนการช่วยเหลือดูแลจิตใจผู้เรียน เป็นการพัฒนาทักษะการสร้างการสื่อสาร และให้นักศึกษาเกิดประสบการณ์เรียนรู้จริงจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางจิตใจในการช่วยเหลือดูแลจิตใจผู้เรียน โครงการต้นกล้าจิตวิทยา โครงการมอ.วิชาการ เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ที่จัดขึ้นสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร (Expected Learning Outcome) ของรายวิชา (Course based learning) ที่อิงพัฒนาการของผู้เรียนบนฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล สอดคล้องกับทฤษฎี วิจิตรานนท์และคณะ (2560) พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ด้านการให้บริการ การสนับสนุนการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นลำดับสุดท้าย และมัทนา โทปฐนทร์ และคณะ (2565) ศึกษาความพึงพอใจและความต้องการของนิสิตที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสารสนเทศศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาสื่อการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านประชาสัมพันธ์ และด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2 กล่าวว่า “ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 แตกต่างกันตามเพศ ชั้นปี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” ผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 จำแนกตามเพศ ชั้นปีและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ ชั้นปีและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

.05 และ .01 ตามลำดับ อธิบายได้ว่า เพศ พบว่า นักศึกษาหญิงมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฯ มากกว่านักศึกษาชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เรียนในหลักสูตรส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิง ร้อยละ 93.2 ในขณะที่มีนักศึกษาชาย ร้อยละ 6.8 ดังนั้นในการทำกิจกรรมต่างๆ และในกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) พลวัตกลุ่มในกระบวนการเรียนรู้ที่ผ่านการปฏิบัติ และประสบการณ์ตรงจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักศึกษาหญิง ได้มีโอกาส ลงมือกระทำมากกว่า ได้อภิปรายและการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ทั้งในชั้นเรียนและนอกห้องเรียน พลังนักศึกษาหญิงจึงได้มีส่วนร่วมมากกว่านักศึกษาชาย จึงเป็นผลให้นักศึกษาชาย ขาดความหรรษา เท่าที่ควรที่จะได้มีนักศึกษาชายด้วยกันร่วมผนึกจิตใจ กำลังใจร่วมแสดงความรู้ ความคิดเห็น ดังนั้นแล้วหลักสูตรและ ผู้สอนจึงอาจจะให้น้ำหนักสมดุลของเพศผู้เรียนในการเข้าเรียน และอาจจะจัดบรรยากาศในการเรียนการสอนให้ นักศึกษารู้สึกเป็นกันเอง และผ่อนคลาย แตกต่างกับ อีรพงศ์ สรภูมิ (มปท.) ที่ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาในการ จัดการศึกษาระบบทวิภาคีวิทยาลัยการอาชีพโพธาราม พบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจโดยภาพรวมและ รายด้านไม่แตกต่างกัน **ชั้นปี** โดยพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฯ มากที่สุด รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 4 และน้อยที่สุดคือ ชั้นปีที่ 3 อธิบายได้ว่าการที่หลักสูตรได้ออกแบบโครงสร้างหลักสูตร กำหนดสาระ ความรู้ และโครงสร้างของรายวิชาภายในหลักสูตรตามแต่ละชั้นปี อีกทั้งมีธรรมชาติของแต่ละรายวิชาที่ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติที่ต่างกันตามชั้นปี ดังนั้นแล้วจึงเป็นผลให้การรับรู้ และความคาดหวังต่อการกระบวนการจัดการเรียน การสอนแตกต่างกันตามชั้นปีไปด้วย นอกจากนี้ยังมีปัจจัยจากการทุ่มเทเอาใจใส่จากอาจารย์ผู้สอนที่แตกต่างกันก็เป็น เหตุให้นักศึกษาได้ประสบการณ์ตรงแตกต่างกันจึงเป็นผลให้มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฯ แตกต่างกันเช่นกัน อย่างไรก็ตามความรู้สึก ความพึงพอใจของบุคคลยังเปลี่ยนแปลงไปตามการเรียนรู้ และเหตุปัจจัยดังทฤษฎีการเรียนรู้ทาง สังคมของ Bandura (1977) ที่เขากล่าวว่า บุคคลจะใช้ปัญญาพิจารณาพฤติกรรมของตัวแบบ และการเรียนรู้ของ มนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบ เนื่องจากมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ตัวอยู่เสมอ เหตุนี้เมื่อสิ่งแวดล้อมเปลี่ยน พฤติกรรม (ความพึงพอใจ) ของบุคคลจึงเปลี่ยนแปลงตาม เช่นเดียวกับ ประกายดาว ไคร้มา (2563) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามปัจจัยแวดล้อมและสถานการณ์ ที่เกิดขึ้น เนื่องจากในแต่ละช่วงเวลาบุคคลย่อมมีความคาดหวังต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ที่ได้มาระหว่างนั้น **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่างกันมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฯ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน และด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน โดย นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 3.00-3.50 มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฯ ต่ำกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระหว่าง 3.51-4.00 ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะและคุณสมบัติของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่างกัน ย่อมเป็นเหตุให้มีความใส่ใจ การทุ่มเท ความขยันหมั่นเพียร การร่วมกิจกรรมรายวิชา ตลอดจนมีแรงจูงใจภายใน และมีเจตคติที่แตกต่างกัน จึงส่งผลให้ประสิทธิภาพการเรียนรู้ ความสนใจ พากเพียรในการเรียน การมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนการสอนต่างกัน จึงเป็นเหตุให้มีความตั้งใจ ผูกจิต (Engagement) ในการเรียนรู้ การมีเป้าหมายสู่อนาคตใน การประกอบอาชีพต่างกัน นอกจากนี้นักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตรยังมีแผนการเรียนวิชาโทที่ต่างกัน เช่น วิชาโท ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และวิชาโทนวัตกรรมเทคโนโลยี จึงอาจทำให้มีระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรฯ แตกต่างกัน ไปด้วย ดังนั้นแล้วหลักสูตรและครูผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญกับแรงจูงใจภายใน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติต่อการ เรียนของนักศึกษา ดังเช่นที่ พรรณพนัช จันทาและคณะ (2562) พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิต ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน มีค่า Sig. = 0.027 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.304

และกัญญา บวรโชคชัย และคณะ. (2562) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวม ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน และด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันโดยนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมไม่เกิน 2.50 มีความพึงพอใจต่ำกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากข้อมูลพบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรฯ ด้านที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน ดังนั้นจึงควรที่หลักสูตรฯ และคณะจะได้มีวางแผนความต้องการความเหมาะสม และพอเพียงของสื่อสนับสนุนการเรียนรู้ ตลอดจนความพร้อมของเครื่องมือ สื่อการสอน ห้องปฏิบัติการได้เรียนรู้นอกสถานที่จากสถานที่จริง เช่น ชุมชน หน่วยงาน ศูนย์วิชาการต่าง ๆ เพื่อเป็นการฝึกและพัฒนานักศึกษา

1.2 ผลข้อมูลพบว่า ความพึงพอใจต่อหลักสูตรฯ ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่าอยู่ในระดับมาก ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนจึงอาจจะใช้เป็นโอกาสพัฒนาแรงจูงใจภายใน GRIT Mindset จิตลักษณะต่างๆของผู้เรียน สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้อย่างสร้างสรรค์มากขึ้น

1.3 ผลข้อมูลพบว่า นักศึกษาให้ข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาโท ดังนั้นหลักสูตร จึงควรมีการวางแผนเชิงอนาคต ที่จะแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน และมีการประสานระหว่างคณาจารย์ภายในหลักสูตร และอาจารย์ต่างคณะที่ปฏิบัติการสอนในหมวดวิชาโท

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาในครั้งต่อไปอาจจะเพิ่มวิธีวิจัย เทคนิคการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่มจากกลุ่มตัวอย่าง

2.2 การศึกษาในครั้งต่อไปอาจจะเก็บข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพิ่มเติม ในมุมมองอาจารย์ผู้สอน และ มุมมองผู้ใช้บัณฑิต เป็นต้น

2.3 การศึกษาในครั้งต่อไปอาจจะศึกษาเปรียบเทียบกับกลุ่มหลักสูตรจิตวิทยาต่างมหาวิทยาลัยในภูมิภาคใกล้เคียง

เอกสารอ้างอิง

กัญญา บวรโชคชัย และคณะ. (2562). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. *วารสารชุมชนวิจัย*, 13(3), 94-105.

เกษมณี การินทร์และคณะ. (2558). การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงินและการธนาคารมหาวิทยาลัยราชภัฏ. *รายงานวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*.

ทรงสิริ วิจิรานนท์ และคณะ. (2560). ความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. *วารสารสหวิทยาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยบุรีรัมย์*, 3(1), 11-20.

ธีรพงศ์ สรภูมิ (มปท.มปป). ความพึงพอใจของนักศึกษาในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีวิทยาลัยการอาชีพโพธารอง. http://www.edu-journal.ru.ac.th/AbstractPdf/2561-2-1526528302_5824478255.pdf

- นิจวรรณ วีรวัฒน์โนดม. (2561). ความพึงพอใจต่อการบริหารหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชัยนาท. *วารสารเกื้อการณย์*, 25(2), 21-35.
- ประกายดาว ไคร้มา. (2563). ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อการปฏิบัติงานและคุณลักษณะของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. *สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*.
- พรรณพนัช จันทาและคณะ. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี. *วารสารวิชาการ ปชมท*, 9(1), 125-140.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542* (ฉบับอัปเดต) กระทรวงศึกษาธิการ.
- มัทนา โทบุรินทร์ และคณะ. (2565). ความพึงพอใจและความต้องการของนิสิตที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. *รายงานวิจัย*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วาริรัตน์ แก้วอุไร. (2564). *การพัฒนาหลักสูตรจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. มหาวิทยาลัยนเรศวร.สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2562). *นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563-2570*. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.). <https://www.tsri.or.th/content/31/thailand-sri-plan/>
- หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 (หลักสูตร 4 ปี). (2562). คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อุษา คงทอง และคณะ. (2553). *องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้*. โรงพิมพ์เทียนวัฒนาพรินติ้ง.
- Bandura, A. (1977). *Social learning theory*. Prentice-Hall.
- Best, J. (1981). *Research in Education*. Pearson/Allyn and Bacon.

